

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

29. Dies Junii. Sic mors ipsa, cùm venerit, vincitur; si priusquam venerit, semper timeatur. S. Hieronymus in moral.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

currere, lupus prædari, leo non timeri, quàm homo pati. Non antè nascitur homo, quàm patitur; ne priùs desinet pati, quàm incipiet mori. Primum lucis tributum, pati est; inde per reliquas ætates, pendenda sua vectigalia miseriæ. Dolere, primum est, quod docetur, & ultimum, quod discitur. Omnia animalia suas statim agnoscunt vires: homo nascitur rudis ad omnia, nisi ad lachrymas; omnia discere, opus habet, præter luctum. Nihil ergò deest homini, ut patiat, etsi multum illi desit patientiæ. Vis salubre consilium, & utile monitum, quo tibi consulas, & bona persuadeas, atque ita ad finem, cui conditurus es, pervenias? accipe illud non à Prophetâ, sed Poëtâ

*Quid sis? quid fueris? quid eris? semper mediteris.
Sic minus, atque minus peccatis subjiceris.*

29. DIES JUNII.

Sic mors ipsa, cum venerit, vincitur; priusquam venerit, semper timeatur.
S. Hieronymus in moral.

Miseriæ I.
hominis
morientis.

Non tantum homo est miser, dum nascendo, vita illi incipit, dum vivendo proficit, sed multo maximè, dum moriendo deficit. Post omnes, in nostrâ fabulâ, actus superest ultimus actus, isque difficillimus; quia periculosissimus. Sed cum egentes quærant, quo locupletentur; mæsti, quo exhilarentur, ægri, quo sanentur; cur, qui mortem adeò formidamus, non investigamus

Junius.

Tessera.

501

Itigamus modum non timendi? Hunc nobis suggerit hodiernæ diei tessera, quæ tibi erit tessera salutis, si tibi sit ejus usus familiaris. Et consonat illa cum verbis Platonis. Interrogatus à Socrate Plato, quomodo in morte se esset gessurus: Scito, inquit Socrates, *in juventute operam me dedisse, ut bene viverem; in senectute, ut bene morerer: quare cum & honesta fuerit vita, & latus expectem mortem; nec vita mihi est dolori, nec mors erit timori.* Dignior Catholico, quàm Ethnico oratio. Itaque ultimam horam nunc timete, ne tunc timeatis: illam nunc præcavete timidi, ut tunc possitis esse securi. Vult nos Deus vitam nobis in vita comparare, quia teste Augustino, (a) *Qualis quisque hinc exiit suo novissimo die, talis invenietur in novissimo seculi die.*

II. Quàm inconsiderati sunt homines, non nisi semel sibi moriendum, cogitantes, cum verissimum sit, eo die, quo cœpimus nasci, incepisse & mori, & extremo die nos mori desinere; non repente in mortem incidimus, sed paulatim procedimus. Prima, quæ vitam dedit hora, eadem & carpsit. Si nihil aliud mors est, quàm vitæ exitus, & finis cujusque rei; licet dicere, nostram, & infantiam, & pueritiam, & juventutem, & virilem ætatem mortuam esse, quia illarum est finis, & senectutem mori, ac morituram esse. Unde efficitur, singulis nos annis, mensibus, hebdomadis, diebus, horis, & momenti mori; atque ita, dum vitam nos agere securam arbitramur, mortem ubique comitem habemus. Itaque mors non una venit, sed quæ rapit, ultima mors est. Illud porro in confesso est, eum solum, mortem sine dolore suscepturum,

I i 3

pturum,

(a) *De verb. Dom. 21.*

pturum, qui ad suscipiendam illam diu antè se præparaverit. Hinc prudenter Lactantius : (a) *Ita vivendum, quia quales tunc invenimur, tales & judicabimur.* Quod non es moriturus in vita, non potes habere post vitam. Quod igitur potes facere in vita, non li differre usque ad mortem. Denique hoc tibi sit bene moriendum, ultimum præsidium : sic tempera & ubique vivas, ut ultimam quamque lucem, tantamquam non redituram consumas.

III. Erit aliquando tempus, & elucet illa dies, & hora, omnium horarum novissima; qua de omnibus, quæ in hac vita habuisti, nihil auferes, nisi ferale amiculum: Heu tibi! tunc in arenam descendes, ubi non exagitaberis à bestiis, sed devoraberis à vermibus; tunc in eas redigeris angustias, unde fugere nequis, & si opperiris, non aliud, quàm mortem opperiri necesse erit. Fastidium cibi, insomnia, amor solitudinis, tædium societatis, anhelus spiritus, frequens gemitus, frigidus sudor, in genis pallor, in membris tremor, in corde pavor, ubique horror, indicio erunt, quibus fluctibus intus agitetur animus, quanta sit tempestas cordis. Quis, hæc expendens, vitæ tempus non bene impendat? Si enim nihil non agimus, ut aliquando diutiùs vivamus; quid non agendum, ut bene moriamur, cum inde pendeat, ut æternum feliciter vivamus? Catone Censorino, Romæ censuram gerente; civis quidam clarissimus defunctus, maximum in morte declaraverat animi robur; cujus: cum fortunam, & quæ tunc protulerat verba, laudarent cives cæteri; Cato, & dicta, & laudes illius irrisit, de qua titus causa interrogatus, *Vos, inquit, cur rideam miramini?*

(a) *L. 7. extrem.*

Junius.

Tessera.

503

miramini? ego verò vos mirari rideo. Consideratis enim ærumnis, ac periculis, cum quibus vivimus; & securitate, ac quiete, cum qua morimur; majore, dico, fortitudine opus esse ad vivendum, quam audaciâ, ad moriendum. Verum est, minus mali est mors honesta, quam vita ærumnosa: sed Christiano, mors erit segura, si juxta leges Christi, vita fuerit honesta: ut talis sit vita, qualem optabis fuisse, dum desines vivere, jurabit illud æpè expendere:

Quid caro? vilis humus: quid carnis gloria? fumus.

30. DIES JUNII.

Omne tempus nobis impensum; à nobis exigetur, qualiter sit expensum. *S. Bern. discep. 208.*

Temporis I.
ratio ex-
acta red-
denda.

IUnii jam nobis elapsi tempus impendimus; quomodo expendimus, à nobis olim, coram supremi Judicis tribunali exigetur. Si præteriti mensis, malè; saltem ut futuri tempus, magno cum quæstu salutis, hoc est, benè impendamus, Æternitatis immensum tempus, ad quod tacitis annis devolvimur, animo expendamus. Teste Boëtio, (a) *Æternitas est vita interminabilis tota simul, & perfecta possessio.* Quæ licet Deo potissimum congruat; convenit tamen & beatis Deo fruentibus: illi enim possident vitam, bonis omnibus cumulatissimam, perfectam, integram, & nunquam desituram. Nulla est enim fruendi boni forma præstantior, quam

(a) *L. 5. prof. 6.*

Ii 4

plena